

A kereset előterjesztésének időpontja: 2005. augusztus 25.
– AstraZeneca AB kontra az Európai Közösségek Bizottsága

((T-321/05 sz. ügy))

(2005/C 271/47)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes(ek): AstraZeneca AB (Sodertälje, Svédország) és AstraZeneca plc (London, Egyesült Királyság) [*Képviselő(k):* M. Brealey QC, M. Hoskins barrister és F. Murphy solicitor]

Alperes(ek): az Európai Közösségek Bizottsága

A felperes(ek) kereseti kérelme(i)

- semmisítse meg az EK-Szerződés 82. cikke és az EGT-Megállapodás 54. cikke szerinti eljárással (COMP/A.37.507/F3 – AstraZeneca) kapcsolatos 2005. július 15-i bizottsági határozatot;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát ezen jogi eljárások alatt felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a vitatott határozattal mindkét felperesre 46 000 000 euró, és az első felperesre további 14 000 000 euró bírságot szabott ki az EK 82. cikk és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 54. cikke megsértése miatt. A Bizottság megállapította, hogy a felperesek 1993-tól kezdve szabadalmi ügyvivőket, nemzeti bíróságokat és szabadalmi hivatalokat vezettek szándékosan félre annak érdekében, hogy az „omeprazole” szabadalmaztatott termékük, a „Losec” gyógyszertermékük hatóanyaga számára olyan kiegészítő szabadalmi oltalmi tanúsítványokat szerezzenek, amelyekről tudták, hogy nem jogosultak rájuk. Megállapította azt is, hogy 1998–1999 folyamán a felperesek olyan stratégiát követtek, amely szerint részlegesen kivonták a piacról „Losec” kapszuláikat, és helyettük „Losec” tablettákat bocsátottak forgalomba, és Dániában, Norvégiában, valamint Svédországban kérték a kapszulák forgalmazására vonatkozó engedély visszavonását. A határozat szerint mindkét jogsértést azzal a szándékkal követték el, hogy tisztességtelenül korlátozzák a generikus termékek és a párhuzamos import által támasztott versenyt.

A felperesek több szempontból támadják a vitatott határozatot. Először is azt állítják, hogy a Bizottság tévesen határozta meg az érintett piacot csak a gasztrointesztinális savval összefüggő betegségek kezelésére használt protonszivattyú-gátlók piacaként, és zárta ki az érintett piacról a hisztaminreceptor-gátlókat. Ez a megállapítás befolyásolta a Bizottság erőfőlnyére vonatkozó megállapítását, mivel a felperesek szerint a vitatott határozat nem tér ki arra, hogy a felperesek akkor is erőfőlnyben

lennének-e, ha a hisztaminreceptor-gátlók is az érintett piac részei volnának.

A felperesek mind jogi, mind ténybeli alapon vitatják továbbá, hogy a Bizottság jogsértést állapított meg. A szabadalmakra vonatkozó állítólagos megtévesztő magatartás tekintetében úgy gondolják, hogy a szellemi tulajdonjogok kérelmezése során tanúsított ilyen magatartás csak abban az esetben, és akkortól valósíthat meg jogsértést, ha és amikor a tisztességtelenül szerzett jogokat érvényesítik, vagy azok érvényesíthetők. Úgy vélik továbbá, hogy a helyesen értelmezett EK 82. cikk nem kötelezi őket arra, hogy egy már nem forgalmazott termékük forgalmazási engedélyét pusztán azért fenntartsák, mert ez könnyebbé tenné a generikus termékek és a párhuzamos importálók számára, hogy versenyezzenek vele.

A felperesek mindkét jogsértés vonatkozásában vitatják a Bizottság ténymegállapításait is. Azt állítják, hogy a Bizottság nem támasztotta alá kielégítő bizonyítékokkal a szellemi tulajdonjogokkal való állítólagos visszaélést, valamint hogy nem volt arra vonatkozó stratégiájuk, hogy a „Losec” kapszulákat részlegesen tablettákkal helyettesítsék, vagy részlegesen visszavonassák a kapszulák forgalmazására vonatkozó engedélyeket.

2005. augusztus 25-én benyújtott kereset – Észtország/Bizottság

((T-324/05. sz. ügy))

(2005/C 271/48)

Az eljárás nyelve: észt

Felek:

Felperes: az Észt Köztársaság (képviseli: Lembit Uibo, kormányzati meghatalmazott)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

A felperes kérelmei:

A 832/2005/EK bizottsági rendelet megsemmisítése (HL L 138., 2005.6.1., 3. o.)

Jogalapok és fontosabb érvek:

A keresettel a Cseh Köztársaságban, Észtországban, Cipruson, Lettorságban, Litvániában, Magyarországon, Máltán, Lengyelországban, Szlovéniában és Szlovákiában a cukorból, izoglükózból és gyümölcscukorból felhalmozott többletkészletek meghatározásáról szóló 2005. május 31-i 832/2005/EK bizottsági rendelet (!) megsemmisítését kéri.

A felperes e tekintetben a következő érvekre támaszkodik:

- lényeges formai követelmények megsértése a 832/2005/EK rendelet kibocsátása során: a közös felelősség elvének megsértése, mivel Fisher Boel bizottsági tagot megbízták azzal, hogy a piacról eltávolítandó cukormennyiséget határozza meg a rendelet kibocsátása előtt.
- az EK-Szerződés végrehajtására szolgáló rendeletek vonatkozásában a 832/2005/EK rendelet jogalapját képező 60/2004/EK rendelet megsértése a 832/2005/EK rendelet által, mivel
 - a) a 832/2005/EK rendelet, a 60/2004/EK rendelet 6. cikkével ellentétesen, a magánháztartásokban tárolt cukormennyiséget is beszámította a a többletkészletek megállapításakor;
 - b) a Bizottság, a 60/2004/EK rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontjával ellentétesen nem vette figyelembe azokat az egyedi körülményeket, amelyek a készletek képződése során Észtországban szerepet játszottak;
- az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettség megsértése, mivel a 832/2005 rendeletből hiányzik annak indokolása, hogy a magánháztartásokban tárolt cukormennyiségek beszámításra kerülnek a a többletkészletek megállapításakor, és a készletek képződésében szerepet játszó egyedi körülményeket figyelmen kívül hagyták.
- a gondos ügyintézés elvének megsértése, mivel a Bizottság figyelmen kívül hagyta a 832/2005 rendelet kibocsátásakor azokat az egyedi körülményeket, melyek a készletek képződése során Észtországban szerepet játszottak, többek között az Európai Unió saját hozzájárulását a cukorimport növekedéséhez.
- A jóhiszeműség elvének megsértése, mivel nem hoztak intézkedéseket az Európai Unióból Észtországba irányuló export növekedésének meggátolására és Észtország ellenintézkedéseit megakadályozták.
- az egyenlő elbánás elvének megsértése, mivel a 832/2005/EK rendelet szerinti cukorfelesleg megállapításakor Észtországot az úgynevezett régi tagállamokkal szemben hátrányba hozta, és a 832/2005/EK rendelet végrehajtására irányuló esetleges intézkedések az észt vállalkozások és háztartások hátrányos megkülönböztetéséhez vezetnének a régi tagállamok megfelelő csoportjaival vagy az ottani vállalkozásokkal összehasonlítva.
- A vállalkozások és/vagy a magánháztartások tulajdoni jogainak megsértése, mivel a 832/2005/EK rendelet végrehajtására irányuló esetleges intézkedések e személyek tekintetében olyan korlátozásokkal terhelnék, melyek a törvényes célokkal nem lennének összeegyeztethetőek és azok jogaiba való aránytalan beavatkozást jelentenének.

- az arányosság elvének megsértése, mivel a 832/2005/EK rendelet szerinti, a magánháztartásokban tárolt cukormennyiség piacról való eltávolítására vonatkozó kötelezettség nem szolgál törvényes célokat és a jogaikba való aránytalan beavatkozást jelentene.

(¹) HL L 138., 2005.6.1., 3. o.

A kereset előterjesztésének időpontja: 2005. szeptember 8. – A Spanyol Királyság kontra az Európai Közösségek Bizottsága

((T-341/05 sz. ügy))

(2005/C 271/49)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: a Spanyol Királyság (Képviseli: D. Juan Manuel Rodriguez Cárcamo, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

A felperes kereseti kérelmei

- semmisítse meg azt, hogy a tej- és tejtermékágazatban az export-visszatérítések rögzítéséről szóló, 2005. június 16-i 909/2005/EK bizottsági rendelet mellékletében Ceuta és Melilla városokat L 01 kategóriába sorolták;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a tej- és tejtermékágazatban az export-visszatérítések rögzítéséről szóló, 2005. június 16-i 909/2005/EK bizottsági rendelet (¹) ellen irányul annyiban, amennyiben az Ceuta-t és Melilla-t általános jelleggel kizárja az export-visszatérítésre jogot adó rendeltetési helyek közül. Az ilyen kizárás célja bizonyos rendellenes kereskedelmi tevékenységek felszámolása lenne, amely keretében a fenti két helyre, a megfelelő export-visszatérítés felvétele mellett, bizonyos termékeket exportálnak abból a célból, hogy azokat ott feldolgozzák, majd azt visszaimportálják a Közösség területére anélkül, hogy vámot fizetnének.